

ser eller andre nytænkninger og forbedringer i de enkelte kommuner.

Efter disse overordnede synspunkter nogle enkelte bemærkninger til selve beslutningsforslaget. Dansk Folkeparti er af den opfattelse, at forsøgsordningen bør tilrettelægges meget anderledes, end den tidligere frikommuneordning har været tilrettelagt. Vi mener, at den tidligere frikommuneordning har været meget, meget bureaukratisk. Det var vel også derfor, at Folketinget i sin tid var nødt til at revidere den hen ad vejen, mens ordningen kørte.

Derfor er det for Dansk Folkeparti et absolut krav, at man her opnår en meget mere ubureaukratisk ordning, end man opnåede sidst. Og det er sådan noget, vi må kigge på hen ad vejen under udvalgsarbejdet, og så kan vi samtidig også få givet beslutningsforslaget et indhold, som vi kan bruge til noget, og som kommunerne kan få gavn af.

Med disse ord vil jeg slutte og meddele, at hvis vi får indhold i beslutningsforslaget, så kan vi støtte det.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er selvfølgelig enig i, at der skal tillades forsøg, og at der skal ske en udvikling af det lokale selvstyre. Det har andre sagt, og det er vi fuldstændig med på.

Så vil vi også godt tilføje, at det jo ikke er al udvikling, der er god udvikling. Og hvis man skal diskutere sådan noget som det her, så bliver man faktisk nødt til at tage en diskussion om og have en holdning til, hvilken vej man ønsker, at kommunerne skal gå. Hvad er det, vi vil? Er det i virkeligheden mere privatisering, udlicitering og afvikling af den offentlige sektor? Eller er det f.eks. den modsatte vej med mere demokrati, mere brugerindflydelse og mere demokrati på arbejdspladsen? Det kan man ikke diskutere, eller det kan man ikke tage stilling til i det her forslag uden at have en holdning til udviklingsretningen.

Når vi taler om mere lokalt selvstyre, så bliver man også nødt til at diskutere borgernes rettigheder. Vi har jo på mange områder nogle fastlagte rettigheder. Man har ret til en plads i folkeskolen, når man fylder et vist antal år, ret til behandling, hvis man har livstruende sygdomme osv., osv. – en lang række rettigheder.

Men hvis man ønsker, og det er vi gerne med til, at udvikle det kommunale selvstyre – friheden til udvikling i kommunerne – så bliver man også nødt til i højere grad at tage stilling til, om

borgernes rettigheder på alle områder er præcist nok fastlagt, og med borgernes rettigheder mener jeg både rettigheder i forhold til ydelser og rettigheder i forhold til brugerindflydelse.

Det synes jeg også er helt afgørende at have med, for når vi taler om kommunalt selvstyre og udvidelse af det lokale demokrati, så er det jo ikke bare et spørgsmål om kommunalbestyrelsens demokrati og kommunalbestyrelsens rettigheder, så er det selvfølgelig også længere ned, så er det også den enkelte borgers rettigheder.

Da vi selvfølgelig lidt aner, hvad der er intentionen bag forslaget, og også fordi de her ting ikke er opfyldt med det, der er fremsat, vil vi ikke bare stemme for det her beslutningsforslag.

Vi mener i øvrigt, at vi, inden vi skal gå videre og bare åbne op for det kommunale selvstyre, bør have en debat i Folketinget om den udvikling, der foregår i øjeblikket, lige fra SF's borgmester ovre i Vejle og så til Venstres, hr. Lars Lykke Rasmussens, kommune.

Så vil jeg sige afsluttende, og det er i anledning af henvendelsen fra KL, som skriver, at det, de ønsker mest, er muligheden for i højere grad at kunne lave fælleskommunal opgaveløsning, at også her springes der noget over. Det kan godt umiddelbart lyde, som om det er en forbedring, men alle og enhver ved jo, at fælleskommunale løsninger har et meget alvorligt demokratiproblem. Der er simpelt hen under-skud af demokrati. Lige så snart vi laver de her selskaber, lige så snart vi laver de her I/S'er og alt muligt på tværs af kommunerne, så er det, at vi har de indirekte valg, som gør, at det er fuldstændig umuligt for borgeren i tilstrækkelig grad at få indsigt i og have indflydelse på, hvad der foregår.

Derfor: Inden vi skal over på den vej, og det er vi sådan set ikke tilhænger af, er det i hvert fald afgørende, at man så også får taget stilling til, hvordan man vil løse de oplagte demokrati-problemer, når vi laver fælleskommunale løsninger.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Forslaget om, at der igen bliver mulighed for frikommuneforsøg, kan Fremskridtspartiet støtte, ligesom Fremskridtspartiet var varm fortalere for frikommuneforsøgsloven, der gjaldt fra 1985 til 1993. Mere handlefrihed til kommunerne vil altid være bedre for borgerne.